

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **W. S.**

po rozpoznaniu wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania orzeczenia w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 kwietnia 2019 r. sygn. akt V Ka (...) zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt II K (...) na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 4 kwietnia 2019 r. sygn. akt V Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 listopada 2018 r., sygn. akt II K (...), W. S. został skazany za przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in. na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 40 zł każda.

Od powyższego wyroku kasację wywiódł obrońca skazanego, który formułując w niej zarzuty naruszenia prawa procesowego i wnosząc o uchylenie wyroków obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania, zamieścił jednocześnie w kasacji wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu tego wniosku podniósł, że wykonywanie kary pozbawienia może skutkować dla skazanego będącego byłym funkcjonariuszem Zakładu Karnego dolegliwymi konsekwencjami. Powołał się ponadto na względy rodzinne i zdrowotne skazanego.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma, co do zasady, charakter wyjątkowy. Przy podejmowaniu decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia istotnych jest szereg czynników, takich jak ranga zarzutów kasacyjnych i wysoki stopień ich uprawdopodobnienia. Podkreślenia wymaga w szczególności także i to, że zastosowanie tej instytucji powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie kary, przed rozpoznaniem kasacji, spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki i tym samym łączyłoby się z wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc „wręcz rzucającej się w oczy” wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego. Bezsprzecznie waga zarzutów i ich liczba jest duża, nie oznacza to jednak wysokiego stopnia prawdopodobieństwa uwzględnienia wniesionej na korzyść skazanego kasacji, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznego jej rozpoznania. Zauważyć trzeba, że oskarżyciel publiczny, odnosząc się w pisemnej odpowiedzi na kasację do trafności stawianych w niej zarzutów, ocenił wniesioną kasację jako bezzasadną w stopniu oczywistym. Co zaś się tyczy eksponowanej w uzasadnieniu wniosku trudnej sytuacji rodzinnej i zdrowotnej skazanego, to jeżeli ona rzeczywiście występuje, może stanowić podstawę do wystąpienia przez skazanego z wnioskiem o zastosowanie odpowiednich instytucji prawa karnego wykonawczego.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.